

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Dębicy Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Waldemar Krok

Protokolant: st. sekr. sądowy M. K.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dębicy L. G.

po rozpoznaniu w dniach 16.01.2017 r., 20.04.2017 r., 18.08.2017 r., 24.11.2017 r., 18.05.2018 r., 26.10.2018 r.

sprawy **W. W.**

syna W. i A., ur. (...) – Ć.

oskarżonego o to, że:

w dniu 6 kwietnia 2016 roku w P. M., woj. (...), prowadząc działalność gospodarczą Przedsiębiorstwo-Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) W. W. i zarazem będąc osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo i higienę pracy, dopuścił do pracy J. S. na stanowisku pracownika produkcji, bez odbycia przez niego wstępnych badań lekarskich określających brak przeciwwskazań do wykonywania pracy przy obsłudze obrabiarki drewna, nie udzielił mu wstępnego przeszkolenia w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, nie udzielił mu szczegółowych wskazówek i instrukcji dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze pilarki wielotarczowej marki R., nie dokonał oceny ryzyka zawodowego przy wykonywaniu pracy przez J. S. z użyciem ww. pilarki, która nie posiadała minimalnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu tej maszyny, a to nie posiadała urządzeń ochronnych zabezpieczających przed odrzutem lub wyrzutem obrabianego materiału, czym naraził J. S. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, w wyniku czego w trakcie wykonywania pracy przez J. S. na pilarence wielotarczowej marki R., polegającej na obróbce drewna, doszło do wyrzucenia kawałka drewna, w wyniku czego J. S. został uderzony nim w okolice brzucha doznając obrażeń ciała w postaci rozwałkowania śledziony i rozwałkowania lewej nerki, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia oraz ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu,

tj. o czyn z art. 220 § 1 k.k. i art. 156 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego W. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu powyżej w wyroku opisanego, a stanowiącego przestępstwo z art. 220 § 1 k.k. i art. 156 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za czyn ten na podstawie art. 220 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 37a k.k. skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, po przyjęciu, że jedna stawka dzienna równa jest kwocie 100 zł (sto złotych);

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego W. W. na rzecz pokrzywdzonego J. S. kwotę 50.000 zł (pięćdziesiąt tysięcy złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. S. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego z tytułu ustanowienia pełnomocnika w sprawie;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w kwocie 3122,64 zł (trzy tysiące sto dwadzieścia dwa złote i sześćdziesiąt cztery grosze).